

- א. האלות מבנה וסגנון.
 1. כ"ו למה חוזרת מלים מחורק "עבד" טלס פעמים במסוק אהר?
 2. כ"ז-כ"ח למה חוזרת מלת "ויאמר" בראש מסוק כ"ח, והלא גם פ' כ"ו גם פ' כ"ח מכילים את דברי לבן, ולמה לא הסתפק הכתוב ב"ויאמר" בראש דברי לבן?
 ע"פ גם בראשית ט"ו ב-ג ויאמר אברם... ויאמר אברם...
 " במדבר ל"ב ב-ה ויאמרו אל משה... ויאמרו...
 3. כ"ז, ל. הסבר את סבת ההבדל בין
 דברי לבן כ"ו: ויברכני ה' בגלגלך ובין
 " יעקב ל': ויברך אותך ה' לרגלי.

ה צ ע ת י ע ק ב

- ג. ל"ב אעבר בכל צאנך היום הסר מסם כל טה נקד... והיה חכרי.
 רט"י-רט"ב ד"ה והיה חכרי.
 על יסוד מה מפרשים רט"י ורט"ב (וכן רוב מפרשני) ס"טכרי" מוסב על אלה הנקודים וכו' שיולדו מעתה ולא על אלה שנולדו כבר. המוסרים עתה?
 אב. ל"ג וענתה בי צדקתי... כי תבוא על טכרי לפניך
 רט"י, רט"ב, חזקוני, ספורנו.
 חזקוני: סרטהו: וענתה לפניך בי צדקתי ביום סחר, כי אתה תבוא על חכרי, לרשות מה לקחתי בחכרי.
 מה הקסי במסוקנו ובמה נחלקו המפרשים? סדרם לקבוצות!
 אד. ל"ג רט"י-ספורנו ד"ה וענתה.
 מהי הענייה (=הערות) שטענה צדקתו לפי רט"י ומה היא לפי ספורנו?
 ה. השוה את הצעת יעקב לטעושה. (ל"ת!)
 כמה שנה לבן מיד אחר הסכמתו בתנאי החוזה? (לפי מסוקנו מתחיל לבן תיכף להחליף מסכורתו כפי המסופר אחר כך ל"א ז')

ה מ ק ל ו ת

- ו. מדרש לעק טוב ל ל"ס: ואם תאמר היאך עשה יעקב ככה להציג המקלות והדבר נראה כגניבה? משובח: חלילה, אין זה גניבה, המלאך כבר אמר לו (ל"א י"ב):
 שא נא עיניך... מה טענה - ע"ם המלאך עשה; חכן דרך אות סיבוא על עשית המעשה, כמו טענה משה רבנו בשחין חורק מיה כבטן ונעשה חחין, וכן הכנים וכיוצא בו; ואליסע שחתך עץ וזרק בתוך המים ויצף הברזל... כך עשה יעקב אבינו על ידי מעשה והיה מלאך מסייע לו. ואם לא יאמינו בזה הדבר טעל ידי מלאך היה, כל מי שהוא רוצה לעשות כל צאנו לבנים, ישים מקלות לבנים בשקמות המים ויתיר כנף הלא כלא כלום! אלא ללמדך, כי סייעתא סן אפיא היה.
 1. כיצד מתרץ המדרש את קושיית "הרמאות" הידועה?
 2. כמה שנה ענין המקלות למשה משה בעשית הנסים?
 3. הבא ראיה לדעת המדרש מהתנהגות לבן?

- ז. אור זרוע (ר' יצחק מוינא) סימן חס"ט: אומרים רבים: טוב מי יראנו במרשת יעקב אבינו - על משפח הלבן. טעם יביננו - אולי יש אחר לזכות ידיננו - וראיתי כי כלנו כצאן טעינו - כי לא כן כאשר דמינו - אשר מצל בחל לבן והמקיע ממנו ממנו, אלא איס תם חסידות לפדנו - מה' וישראל לנקותנו - וכן הכעור ומן הדומה להחיקנו - שלא להחשד. כי אומר אני כי יעקב אבינו דע, שלבן רמאי ובעל תחבולות והיה חושב, איך יעשה שלא יחשד אותו לבן ויעליל עליו להוציא סכר טרחו מידו. והתנה עם לבן, שכל מה נקוד וכו' אשר יולד בעדו לבן, יהיה סכרו של יעקב, וצם אחר כבר נולד נקוד וכו' יהיה סכרו ויסול מיד, ככתוב: אעבר... הסר מסם כל חת... והיה חכרי. ויאמר לבן: יהי כדברך, נדמה לו דבר מועט. ויסר ביום ההוא את... ויתנאם יעקב ביד בניו ראובן ו מעון ויטם דרך ג' ימים בין עדרו של יעקב טרועים אותו בניו ובין עדרו של לבן טרוע אותו יעקב, שלא יאמר לבן שבאו מעדרו. ויחל לו יעקב מקל לבנה וכו'. ויצב בשקמות המים של עדר יעקב טרעו ראובן ושמעון ויחמו הצאן של יעקב ותלדנה עקודים וכו'. ובהעסיף הצאן - היינו המכוסים של לבן שכלם טחורים או כים לבנים והם של לבן, לא ישים המקלות, הלא להמקיע ממנו של לבן, והיו העסיפים לבן והקטורים ליעקב, ולא יכול לבן לחשד את יעקב, כי עמד באמונתו וענתה בו צדקתו!
 1. כמה שונה תמיטתו את כל העניין מתפיסת רח"י?
 2. כיצד מסיר הוא מיעקב את חשד הרמאות?
 3. מה ההבדל העקרוני בין המדרש רבאן דעג בעל אור זרוע בהטפת המקלות?